

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 18 lutego 2026 r.

D/KO.UH.8361.97.2025

Romualda Słowińska
Romualda Słowińska Przedsiębiorstwo
Usługowo-Handlowe "Słowińscy"
ul. Wincentego Witosa 7
62-561 Ślesin

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz.1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 1 i 3, art. 40b ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Romualdzie Słowińskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Romualda Słowińska Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe "Słowińscy", ul. Wincentego Witosa 7, 62-561 Ślesin, NIP: 6650014576, karę pieniężną w łącznej wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), w tym kwotę 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 1 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 ustawy oraz kwotę 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 3 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 3 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000,

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Koninie, w oparciu o upoważnienie do przeprowadzenia kontroli z dnia 11 września 2025 r., nr D/KO.UH.8361.97.2025, przeprowadzili w dniach od 11 do 18 września 2025 r., kontrolę w Oberży Pod Kulawą Gęsią, ul. Napoleona 14, 62-561 Ślesin, prowadzonej przez przedsiębiorcę Romualdę Słowińską, działającą pod firmą: Romualda Słowińska Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe "Słowińscy", ul. Wincentego Witosa 7, 62-561 Ślesin, NIP: 6650014576.

Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę gastronomiczną, w której oferowane są potrawy pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono m.in. rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 1 ustawy, tj. pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, zwanej dalej "opłatą". Ponadto sprawdzono, czy zgodnie z art. 3b ust. 3 ustawy kontrolowany przedsiębiorca zapewnia dostępność opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że przedsiębiorca nie pobrał opłaty za 2 opakowania na żywność wykonane z tworzywa sztucznego, przykryte plastikowymi wieczkami oraz 1 kubek z plastikowym wieczkiem, w których zostały inspektorom, w ramach zakupu kontrolnego, podane danie obiadowe i kawa na wynos. Na wydany inspektorom paragonie fiskalnym nie wyodrębniono opłaty za ww. 3 opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami. Według wyjaśnień przedsiębiorcy opłata ta nie zawierała się w cenie oferowanych potraw i napoju. Kontrolowana oświadczyła, że nie pobrała wymaganej opłaty od opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, ponieważ według zapewnień hurtownika są to opakowania wielokrotnego użytku. W toku kontroli ustalono, że pojemniki użyte do zapakowania zupy i surówki z zakupu kontrolnego są objęte certyfikatem wielokrotnego użytku wskazującym zgodność z normą EN 13429:2004. Przedsiębiorca nie opracował jednak sposobu organizowania i działania systemu wielokrotnego użycia wykorzystywanych do pakowania dań na wynos pojemników oraz nie

zawierał żadnych umów organizacyjnych, technicznych i finansowych, w celu zorganizowania systemu odbioru opakowań. W związku z powyższym pojemniki użyte do zapakowania dań zakupionych w ramach zakupu kontrolnego należy uznać za opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, za które przedsiębiorca jest zobowiązany pobrać opłatę.

Niepobranie opłaty stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę art. 3b ust. 1 ustawy, zgodnie z którym *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą".*” Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy, *„Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszaniu stosowania zalicza się:*

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;*
 - 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:*
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,*
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz*
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie*
- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.”*

Ponadto, w toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca nie zapewnił dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku. Na powyższą okoliczność inspektorzy odebrali od kontrolowanego oświadczenie z dnia 11 września 2025 r., w którym wskazał on, iż nie posiada opakowań alternatywnych do opakowań z tworzywa sztucznego, które stosuje na wynos.

Niezapewnienie dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, bądź opakowań wielokrotnego użytku stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę art. 3b ust.

3 ustawy, zgodnie z którym „Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.”

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy, nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust. 1-3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.).

Jak wynika z art. 40a pkt 1 ustawy, „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.”

Natomiast w myśl art. 40a pkt 3 ustawy, „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.”

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 1 pkt 1) ustawy, administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadkach, o których mowa w art. 40a pkt 1-6 - od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 3b ust. 1 i 3 ustawy.

W związku z powyższym, pismem z dnia 19 stycznia 2026 r., znak D/KO.UH.8361.97.2025 (doręczonym 23 stycznia 2026 r.), organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 40b ust. 4 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co

stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Strona skorzystała z przysługujących jej w powyższym zakresie uprawnień i pismem z dnia 6 lutego 2026 r. przesyłanym za pośrednictwem poczty elektronicznej przedstawiła swoje stanowisko w sprawie oraz wniosła o odstąpienie lub wymierzenie niskiej kary pieniężnej.

Przedsiębiorca podkreślił, że sprzedaż dań i kaw na wynos odbywa się sporadycznie, a niepobieranie opłaty wynikało z zaufania do informacji i dokumentów przekazywanych przez hurtownika będącego dystrybutorem opakowań oraz nie miało charakteru działań celowych. Strona wskazała, że nie miała wiedzy o konieczności opracowania sposobu organizowania i działania systemu wielokrotnego użycia czy zawarcia w tym zakresie jakichkolwiek umów. Przedsiębiorca zwrócił uwagę na podjęte niezwłocznie działania polegające na wprowadzeniu do użytku naczyń jednorazowych wykonanych w 100% z papieru. Przedsiębiorca swoje stanowisko argumentuje również pogarszającą się sytuację finansową i podjęciem decyzji o zamknięciu restauracji do odwołania.

Mając na uwadze przedstawioną przez stronę argumentację organ wskazuje, iż nie ma ona wpływu na istnienie stwierdzonych naruszeń, co do których stan faktyczny został w pełni ustalony i udokumentowany, i nie zmienia oceny organu w tym zakresie. Może natomiast zostać wzięta pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej.

Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy, *„Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.”*

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącym do strony lokalu gastronomicznym prowadzono sprzedaż potraw na wynos w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, będących opakowaniami. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 1 i 3

ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz obowiązek zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku. Niepobieranie wymaganej opłaty istotnie wpływa na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska. Organ uwzględnił, iż zakres działalności strony nie jest znaczny - należy ona do grupy mikroprzedsiębiorców.

Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znać i stosować aktualnie obowiązujące przepisy prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z prawem. Weryfikacja składu opakowań, które oferuje przedsiębiorca - można określić jako minimalny standard staranności, którego strona nie zrealizowała.

Odnosząc się do okresu naruszenia organ wskazuje, iż art. 3b ust. 1 ustawy wszedł w życie 24 maja 2023 r., art. 3b ust. 3 ustawy - 1 lipca 2024 r., natomiast z dniem 1 stycznia 2024 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. *w sprawie stawek opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami* (Dz. U. z 2023 r., poz. 2679). Strona miała zatem dostateczny czas na zapoznanie się i wdrożenie obowiązujących przepisów prawa.

Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z 13 sierpnia 2025 r., znak D/KO.8360.46.2025 (doręzonego 18 sierpnia 2025 r.), zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Mimo to, strona zaprzestała naruszeń dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Organ uwzględnił także, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kar pieniężnych w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj.:

1. **500,00 zł** z tytułu niepobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność pakowane przez przedsiębiorcę w produkty jednorazowego

użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami,

2. **500,00 zł** z tytułu niezapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy, należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.